

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 9. septembra.

Jok in stok vlada v nemško-židovskem Izraelu in časniki včeraj še „himmelhoch jauchzend“, so danes „zu Tode betriibt“, kajti njih ljubljenec, zelnica njih očesa, hrabri, veledušni, vseh lepih lastnostij polni knez Aleksander ostavljal je bolgarska tla ter se odpeljal domov v idilični Jugenheim, kjer bode brez ovir „procul negotiis“ užival prijetne spomine na solčno Bolgarsko.

Saj pa je temu joku in stoku dovolj povoda. Pred malo dnevi še, ko je Battenberžan v Levovu ustavljal neprosto voljno svoje potovanje in jo krenil nazaj na knežji prestol, zaorilo je po vseh listih brezmejno proslavljanje kneza in klevetanje na Rusijo. Na dolgo in široko razpravljalo se je, kolik poraz je prizadet Rusiji, katerej je na vekov veke odvzet ves upliv na Balkanah, slavil se je narod bolgarski, da je zaveden, svobodoljubiv in delale so vsakovrstne kombinacije, o novem položaju, o novem redu, ki ima sedaj nastati in cveteti na bolgarskem poluotoku „in majorem Germaniae gloriam“.

Sedaj pa, čez malo dnij, kolik preobrat! Ruskega carja kratek a odločen odgovor razpršil je vsa prorokovanja in vse zlate gradove, luč se je izpremenila v senco, postavile so se druge kulise, začelo se je v bolgarske igri novo dejanje, ki nikakor ne ugaja nemško-židovskim glasilom in Battenberžan vzel je v drugič popotni les v roko. Ni čuda torej, da se razni časniki kar božjastno zvišajo in da se „N. Fr. Presse“ debele solze udirajo po uvodnega članka širokem lici, ker se je politični položaj skoro hipoma tako prevrgel, da sedaj kakor sama priznava, v evropskem koncertu Rusija na prve gosli gode.

Vsa iskrenost za bivšega bolgarskega kneza, vsi lažnjivi telegrami in vse izmišljene vesti o razmerah ob Balkanah, bili so zamn, stvar razvila se je po jedino naravnem potu na veliko žalost in presenečenje raznih listov in političnih strank, ki si sedaj mislijo: „Es war zu schön gewesen, es hat nicht sollen sein“.

Novi preobrat pa je res prišel jako neumestno. Madjarski magnati, ki so se šli klanjat Battenberžanu, še neso utegnili oprtati si svoje prtljage in

so še ugibali, kod bi bil najkrajši pot domov, kralj Milan je najbrže koval novo čestitko, da jo odpošlje v Sofijo, Salisbury mél si je veselja roke, da teško angleško zlato vender ni bilo v vodo vrženo in Levovski židovi in njih somišljeniki veselili so se svoje hrabrosti pri ovacijah, katere so bile naperjene proti Rusiji, a so, kakor je tožila „Norddeutsche Allgemeine“ bile tudi Nemčiji nevarne, — kar se knez Battenberg odpove in s tem vse svoje hvalestatelje postavi na led.

Z opravičeno nevoljo se slednji sedaj uprašujejo, čemu se je knez sploh vrnil na Bolgarsko, ako ni mislil ondu ostati. In ker na to vprašanje ni pravega odgovora, obrnili so sulico, vsa prejšnja gorečnost za kneza je hkratu ugasnila, čitajo se že rahli napadi in ima celo takih, ki knežev povratek v zvezo spravljajo s sedaj praznimi bolgarskimi blagajnicami. Zgolj dogodki, ki so vsekdar bili in bodo posledica nesreče ali neuspeha, vsaj pri takih časopisih, ki vedo, da jim sedaj ničesar več ni pričakovati iz dispozicij skega zaklada bolgarskega.

Najbolj osmešili so se pri tej priliki Madjari in hrvatski „Obzor“ priobčil je v tej zadevi pretekli terek jako dovtipen članek, v katerem biča Arpadovih potomcev domišljavost in oholost, ki se je po zadnjih dogodkih premenila v popolno zbeganost, kakršno kaže njih glasilo „Pester Lloyd“.

Slednji list namreč pripoveduje, da se Madjari Rusije ne boje, kajti te bojazni ne treba, saj je Andrassy nekoč rekel, da se Rusije ni bati. Ko se je nekdanj visok gospod mu pritoževal: „Rusi nastavlja mi formalno pištolo na prsi“, odvrnil mu je namreč Andrassy: Pustite, naj sprožijo, saj nemajo kapice na pištoli.“ „Obzor“ pravi k temu: Hvala Bogu, da je grof Andrassy opazil, da ruska pištola nema kapice! Sedaj stoprav umejemo, zakaj bi se Madjari tako radi bojevali z Rusijo. Rusija ne more ustreliti, ker nema kapice. Kdo pameten bi se pištolo brez kapice bal! Človek mora po tem razkritji nehotoma misliti na pogoste madjarske dvoboje s „srečnim izidom“.

Tabori.

—p. Že nekaj let je, odkar se je v našem narodnem življenju ustanovila neka stagnacija, nek

poguben mir, kakor se uleže na bojno polje, kedar je končan odločilni boj. Prepričani smo, da v našem narodnem boji še ni bita zadnja bitka, zato je letargija, ki se je naroda prišla, neumestna, kajti ustrajno treba bojevati se, da je zmaga toliko slavnejša in gotovejša. Ne dvomimo in vidimo celo, da se naše narodno življenje na tihem in polagoma vender razvija, trdimo pa, da temu razvijanju manka jednote nega načrta in skupnega delovanja. Že naši stari pradedje zbirali so se o gotovih časih, da so se posvetovali, kako naj se branijo, ako na tem ali drugem konci prodere sovražnik; posvetovali so se tudi, kako bi bilo ukreniti v drugih mirnih zadevah s skupnimi močmi. Tudi, ko se je v šestdesetih letih jelo naše javno življenje znatneje gibati, shajali smo se na mnogih krajih naše domovine, prirejali smo tabore. Na teh taborih razpravljale so se naše pravice, kakoršne so in kake bi morale biti; marsikatera krivica se je razkrila, in potem poravnala, ki bi sicer neporavnana ostala; oglašali so dotlej neznani možje in dajali so večkrat prav dobre nasvete; narod se je probujal, politična probujenost in zavednost je naraščala in nikdar kasneje se ni osnovalo toliko Čitalnic in družih narodnih in gospodarskih društev, ki so koristno delovala in deloma še delujejo.

Kakor rečeno to cvetje je na marsikojem kraji prošlo in sadu ni videti; da ga pa ni, temu je nedvomno mnogo kriv oni mir, ki se je prehitro uselil v slovenske dobrave. Ta mir je moreč in mora se odpraviti, kajti naše potrebe, reve in težave so tolike, da ne velja molčati, nego treba jih spoznavati natanko, naštevati jih, da razvidimo, pri čem smo; ter treba je vse pokazati v pravi veličini naši slavni vladi in nasprotnikom, posebno, da se zadnjim vzlic njih govoričenju naše stanje pokaže v taki svetlobi, kakoršna je in kakoršne gledati ne morejo. Vsaki vladi so narodni tabori celo prijetni, kajti na njih poizve ona pravo misel naroda pa tudi druge njegove okolnosti, da se ve po tem ravnati. Našim nasprotnikom so bili tabori seveda od nekdanj neprijetni in napadali so jih strastno, ker se je na njih razlegala prava resnica; a ravno to priporoča tabore pred vsem, kajti kar nasprotnikom ni prav, to je nam gotovo prav.

LISTEK.

Strahovi.

Povest; česki spisal Vac. Beneš Třebitzký, prevlel M. Vrnilež.

(Dalje.)

XI.

Zopet se je solnce v morje topilo, le pol ognjenega kroga se je še nad vodami rudelo, druga polovica bila je v valovih in ti so se zopet tja do skal rumenili, kakor sramežljive deve, ko jih gre mladenič snubit. Tudi nje je solnce vsak dan snubit hodilo, vselej na večer ter je poljubovalo, kakor ni jeden mladenič ne zna. Valovi bili so veseli, da imajo vsak dan ženina! Zato se i često zlobijo, ako je zaženo oblaki, črni oblaki. Zato nenasitno po ljudeh hrepene in zatagadelj je goltajo, ker niso ženina videli. Čudne neveste so morske vode, res čudne, vender so zveste ženinu svojemu, večno zveste sicer bi se ne rudele, ko ga vidijo in ne dvigale bi se, da bi njegova gorka lica bolje občutile in ne srdile bi se, ko ga ne vidijo.

Kiuperli je držal besedo, da pride, ko bo solnce

v tretje zahajalo in da pojde potem v skale k staremu očetu, da ga poprosi Jelice.

Deklica ga je že čakala na skalovji.

A danes se je je ustrašil, kajti njene oči, zelenkaste kakor smaragdi, so se kalile in na licih ni bilo videti lepo rudečih cvetec, a skala, na koji je Jelica sedela, se je solzami biserila.

Deklica je povedala Kiuperliju celo povedko, ni jedne besede ni izpustila in Kiuperli je poslušal, kakor kedar je stal na obali v črni noči, koje zdaj pa zdaj razsvetljava blisk, ne pokajo li kod puške, kličeč ljudi na pomoč, da bi šel pomagat . . .

In ko je bila Jelica povedko dovršila; ni rekel ničesa; le žilavo roko položil si je na čelo. Bilo je vroče, bolj od solnca, koje je vse te valove, neveste svoje, mnogokrat poljubovalo, a Jelici so se oči zopet s solzami kalile in njena ličica so se lesketala biserjev, koji so padali na skalo, a na skali se razprševali.

Ni ji rekel, naj ne plaka, ni z besedico je ni potešil, a vender bi jo bil moral, kajti še nikoli ni bilo Jelici tako bridko. Saj je ni mogel tešiti, kajti premišljal je o nečem in hotel z žilavo roko, s koje je zdaj pa zdaj preko čela potegnil, priklicati spomine iz najmlajših let, iz let detinskih, iz kojih si

človek tako malo pametuje, in ako pametuje, se mu vse le kakor sen dozdeva, kojega je že davno sanjal, sladko, pokojno.

Tudi njegova mati je bila žena revnega brodarja in njegova sestra hči, krasna hči reveža, kojemu gospod Bog ni ničesa dal, razen polusegnitega krova, cape na telo in meh za podglavnico, pa zato lep obraz, od vseh najlepšega. Skaderski paša je tudi to ženo s hčerjo in dečkom vred ukral in ta brodarška žena je pašo zadušila, ko je k njej prišel, oskrunjeno hčer in sebe z opijem usmrtila, a ko je v mladeniča dorasel, šel je mej ljudi, spraševal po očetu, pa nikjer niso vedeli o njem. Njegova rojstna vas je bila podrtina in niti človeka ni bilo v nji. Potem se je podal na morje, poiskal si sodrugov ter se za mater, za sestro vsem ljudem osvetal. Pa to že vemo, slišali smo iz njegovih lastnih ust.

Zopet je potegnil žilavo roko preko čela, iz stisnjenih ust prodril se je težak vzdih, da se je Jelica zdrhnila kakor trepetlika.

„Sedaj ne grem nikdar več od tebe, moraš me seboj vzeti, bojim se starca, ki me je vzgojil z rokama, ki sta najbrž mojo mater davili in v krvi mojega očeta brodili. Koj pojdeva, koj; pa ti ne

V tej misli potrjuje nas delovanje Nemcev samih. Odkar jim je dano ustavno življenje, pa tudi še poprej, so se zbirala vsako leto velika njih strelska, pevska in telovadna društva na raznih shodih, ki pa v resnici neso nič drugega bili, kakor politični tabori, kajti na njih je slišati jako malo besed o ožjem društvenem stanju, pač pa prav mnogo „o nemški moči, zvestobi, omiki in jedinstvu“. In res hvalijo se sami, da imajo veliko zaslug za jedinstvo Nemčije, kar jim konči nikdo ne odreka. Nemce posnemali so Čehi in vsakdo pač vidi velikanski učinek njih slavnosti preteklih in sedanjih, in Čehi jih ne opuste, ker vedo, da se klin zbija s klinom.

Tudi mi jih tako gotovo ne smemo opuščati, kakor ne smemo v nemar puščati naših narodnih in gmotnih potreb. Moramo jih prirejati bodisi nalašč, bodisi združene z drugimi slavnostmi. Resnica je, da politična in gospodarska društva, broječa večidel razumnike mej svojimi člani, mnogo lahko store v zgoraj navedenih ozirih in nam je takih društev živo potreba, a tabori in jednaki narodni shodi so na širši podlagi osnovani, iz njih prihaja več mislij in z večjo silo, nego je to možno v društvih.

Zato naj bi naša telovadna in pevska društva pogosteje napravljala svoje izlete mej narod, spremljala naj bi jih naša svobodna inteligenca in v skupnem razgovoru z narodom zaznalo bi se mnogokedaj še le, kje nas čevlji žuli. Mi imamo žalibog že mnogo mož v grobu, ki so narod kedaj tolažili z domačim pejem, z domačimi spisi ali ki so ga poučevali v raznih strokah umnega gospodarstva. Taki možje leže v Kranjski, Primorski, pa tudi v Štajerski in Koroški. Narod ima morda še njih spise, a na nje pozabil je čisto, ali jih pa še poznal ni. Bi li ne bilo umestno, da se polagoma takim postenjakom od najpriprostejšega do odličnega uzidajo v dom, kjer so se rodili ali kjer so stanovali, kamenite ploče, če tudi priproste. Glavna stvar je, da narod čuti, da nismo od včeraj, ampak, da se je naš jezik slovenski od nekdanj razlegel na naš ponos, isti jezik na koji moramo tudi sedaj ponášati se. Take ploče, verjemite, stanejo manj, nego diplome častnim članom, a imajo dosti več uspeha, več upliva in so zato neprecenljive vrednosti.

Take slavnosti, taki tabori naj se torej snujejo. Nečemo narekavati, koliko jih treba še letos, a trdimo, da jih je treba več, nego do letos, kajti mislimo, da se na njih ne bode rodila narodna ošabnost ali šovinizem, ampak narodni ponos, katerega imamo dosti premalo. Mislimo, da bi bilo gradiva v izobilju za razpravljanje pred narodom, kateremu bodo tabori v pouk in zabavo. Kdor je bivše tabore in njihov upliv in posledice opazoval, si bode pač težko tolažil, zakaj jih izza 1870. leta sploh več ni bilo.

Premišlujte torej, velmoži naši!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. septembra

Cesar se je v ponedeljek v Levovu razgovarjal z dr. Smolko, s čim naj bi se bavil državni

smeš več na morje, daleč od tod pojdeva, kjer te ne poznajo, zašepča deklica in bliže k njemu prisede.

A danes je mladi mož ni vzel v naročje; kdo je slišal, kar mu je pravila.

„Poznati ga moram, grem k njemu — oče mi je rekel, da bo car Adrije iz mene in jaz sem ga spraševal, kje je Adrija, a on mi je vselej na sever pokazal. Jaz sem res car jadranskega morja, a on? Jelica, ne moti se Kiuperli, ne moti“, zaklical je glasno, ali niti sedaj se ni na njegovih ustnicah smeh zaigral, neka trpkost in bolelost se je razlegla po njegovih zarjavelih licih in to se je le zredka, ne zredka: nikoli se ni zgodilo pri njem.

„Ne pojdeš več na morje? Idiva daleč od tod. Moj rednik se več ne povrne, tri dni ga nisem videla, cele tri dni, Kiuperli, in brez tebe bi bila uboga sirota.“

„Z menoj pojdeš, Jelica, ne z njim, s tem peklenščekom“, odzval se je gori na skali pronikavi glas Vazilijev, za besedo razlegal se je strel, skalo je zagnil dim, a ko se je vnesel navzgor, je Jelicino srce poslednjikrat utripnilo; Kiuperli jo je držal na roki, svojo glavo je položil na njena bela prsa, iz kojih se je kri tokom valila, ji li srce še bije. A ni bilo; tudi njedra se niso več dvigala

zbor v prihodnjem zasedanju, zlasti pa o nagodbi z Ogersko. Cesar je dal razumeti, da se državni zbor najbrž ne snide pred 20. septembrom. Dr. Smolka je že sestavil dnevni red za prvo sejo. Na vrsti so največ prva branja inicijativnih predlogov in verifikacija nekaterih volitev.

Čehi in drugi Slovani posebno hudo čutijo sedanje objektivno postopanje proti časnikom. Nedavno je bil konfiskovan govor nekega moravskega državnega poslanca, ki je svojim volilcem poročal o svojem delovanju. Dotični poslanec in več sodrugov mislijo sedaj predlagati v državnem zboru, da bi se odpravil § 493 in drugi z njim v zvezi stoječi paragrafi kazensko sodnjega reda, ki se tičejo objektivnega postopanja. Nadejajo se, da bodo dobili zato v zbornici veliko večino. Za odpravo objektivnega postopanja bodo glasovali Čehi, Slovenci, Dalmatinci, več nemških konservativcev in vsa levica. Vzlic temu pa vendar ni mnogo upanja, da bi se odpravilo objektivno postopanje, ter bode vlada gotovo temu ugovarjala in jej ne bode težko zase dobiti večine v gospodski zbornici. Zbornica poslancev se bode pa nazadnje tudi udala želji vlade, saj vemo, kako se dajo upogniti baš slovanski državni poslanci.

V nedeljo je češki državni poslanec grof Kaunitz v Lounich poročal volilcem o svojem delovanju v državnem zboru. Pritoževal se je, da češki klub ne more razviti svoje delavnosti, ker samo vlado podpira, katera pa Čehom neče ničesar privoliti. Ako Čehi kaj zahtevajo, kar nič ne stane, takoj pravi vlada, da ne more dovoliti, ker bi potem to tudi druge narodnosti zahtevalo. Ako pa Čehi kaj zahtevajo, kar kaj stane, pa vlada takoj kaže na slabo finančno stanje. Uzrok slabemu položaju češkega kluba je to, da so Čehi brez vseh jamstev šli v državni zbor. Železni obroč desnice ne velja nič, kajti Poljaki in nemški konservativci skrbijo le zase, Čehi naj pa jim samo hodijo po kostanj v ogenj. Ako Čehi kaj predlagajo ali kaj zahtevajo, preti takoj vlada z ostavko, in prisiljeni so poslanci zanjo hoditi po drni in strni. Nek volilec je predlagal resolucijo, da naj poslanec izstopi iz kluba, v katerem se ničesar doseči ne da. Resolucija pa ni bila vsprejeta in poslancu se je pre-pustilo, da naj postopa, kakor ve da je prav.

Ogerska vlada je, kakor je izvedela „Reforma“ iz gotovega vira, pripravljena, pritrčiti sklepu avstrijskega državnega zbora o carini na petrolej v zmislu Grocholskega predloga.

Vnanje države.

Dva bolgarska zarotnika, kapitana Kovalov in Tankov, ubežala sta v Odeso. Kakor trdi Tankov, sta posadki v Šumli in Slivnem še le tedaj prisegli vernost knezu, ko je Stambulov telegrafično poročil laž, da se je knez spravil s carjem. — Kneza najbrže že ni v Bolgariji, ali je pa vsaj že blizu meje. Odpotoval je čez Lom Palanko. Sebranje bode imelo tajne seje, ker se je bati, da bodo nekateri poslanci hudo napadali Rusijo, drugi pa kneza. — Zastopniki velevlavstij v Sofiji imeli so posvetovanje, pa neso ničesar sklenili, ker še nemajo instrukcij.

Kakor se iz Varšave javlja, se je v Rusiji jako otežkočilo dobivanje potnih listov za inozemstvo. Ktor se ni popolnem prost vojaške dolžnosti, mu je skoro nemogoče dobiti tak potni list. To kaže, da Rusija nič prav ne zaupa, da bi se dolgo ohranil mir.

Italijanski časniki niso tako optimističnega mnenja, kakor Dunajski in Berolinski oficijozni. Skoro vsi sklepajo, da trocarske zveze več ni. Hvalijo grofa Robilanta, da se ni preveč spustil v politiko carskih vlastij. „Diritto“ se veseli, da more konstatovati, da italijanski konzul v Sofiji ne postopa popolnem v sporazumljenosti z Rusijo in Nemčijo sedaj, ko hoče Rusija usiliti svojo voljo Evropi.

Mladi mož je močno njen obraz k svojemu pritisnil; tako je nekoliko trenutkov Jelico na rokah držal, položil jo potem polahko na skalo, se dvignil ter okolu sebe ozrl.

X.

Pod skalo pojavili sta se dve ladiji in nekoliko čolnov, v čolnih zalesketala so se bodala v ru-dečem svitu potaplajočega se solnca.

Kiuperli ni rekel ni besede, po skalah zagromela sta dva poka in mahoma sta dva padla — dva stražnika. Dobro je meril ter se pripravljaj na smel skok v morje; ali v tem je zazvignila kroglja ter se zarila Kiuperliju baš nad srce.

Ko se je dim zopet dvignil, stalo je že mnogo mož na strmcu v globokem molčanju. Jedin belolasi stavec se je smejal, preril se do Kiuperlija, nagnil se k njemu ter ga pomrkal.

Le polahko, kakor iz sna, odpirale so se velike njegove oči; pogledavši z njimi bistro nad starca, oddihnil je.

„Veš, koga so ustrelili? zašepče tiho. „Tvojega Stanka. Jelica mi je povedala tvojo povedko, tam-le leži, vrzi naju oba doli v morje —“

„Nikdo ni slišal, kar je rekel, a stavec nagne se še bliže k umirajočemu.

„Jaz sem te ustrelil, dete, jaz, z lastno roko,

V angleške spodnje zbornice naznanil je podtajnik Forgassov, da se afganska mejna komisija vrne v septembru v Indijo. Ridgwagh bode mimogredé obiskal emira. Veleposlaniki italijanski francoski in avstro-ogerski so se v ponedeljek dalj časa razgovarjali z angleškim ministrom vnanjih zadev, lordom Iddesleighom, ki je potem še imel več pogovorov s Salisburyjem. — Vsi angleški listi se bavijo z bolgarskim vprašanjem. „Pall Mall Gazette“ misli, da Rusija ne more trpeti, da bi v Bolgariji vladal kak knez, ki bi jej bil sovražen, kakor tudi ne more trpeti Anglija v Egiptu sovražnega jej podkralja. Sicer pa ta list še dosti prijazno piše za Rusijo. „Morning Post“ pa misli, da se Rusija moti, če misli, da Angležem ni nič na tem, da ostane Bolgarija nezavina, ter ne postane ruski most v Carigrad. Osoda Bolgarije Angležem res ni dosti mari, a zmage Rusije na Balkanu Anglija ne more trpeti kot velika mohamedanska in evropska vlast. Anglija se še ni odpovedala tradicionalnej politiki nasproti Turčiji. Anglija mora biti pripravljena na vse žrtve, če se neče odreči svoje veljavi v Evropi in orientu.

Mnogo govorjenja je ob svojem času bilo zlasti v Nemčiji o tem, da vojvoda Cumberlandski želi priti na brunšviški prestol. Vojvoda je tedaj bil izdal neke izjave, iz katerih se je to sklepalo. Kakor je nek Dunajski list sedaj izvedel, vojvoda na to resno nikdar misli ni. K temu so ga le nagovarjali dr. Windhorst in tovariši, ki bi bili radi napravili Prusiji kake sitnosti. Vojvoda se še vedno nadeja, da pride na hanoverski prestol, kadar bode Nemčija na bojiščih tepena. Cumberland bode najbrž še dolgo čakal. Čisto nemogoče pa ni, da kedaj vojvoda doseže svoj namen, kajti najnovejši dogodki so pokazali, da Nemčija ni tako silna, kakor se je mislilo.

Dopisi.

Iz Metlike 6. septembra. (Posebna svečanost.) Tukajšnja požarna bramba je pod poveljništvom učitelja Schönbrunn nekako hirati začela, kar je temu poveljniku povod dalo, da se je odpovedal. Občinski zastop skrbel je društvu za drugega energičnega in razumnega poveljnika, in bil v tem oziru jako previden in srečen.

Izvoljen je velespoštovani g Lavoslav Gangl, občinski tajnik, mestni in občinski blagajnik, in c. kr. državnega pravdnštva upravitelj. Pod nekaterimi pogoji prevzel je poveljništvo požarne brambe na obče veselje in zadovoljnost, ter je društvo že jako dobro uredil. Da bi pa bili požarni brambovci k svoji prostovoljno prevzeti dolžnosti bolj zavezani, zahteval je slovesno službeno obljubo, katera se je včeraj v prisotnosti mestnega odbora, c. kr. uradnikov, drugih odličnih meščanov domačega in vnanjega občinstva vršila.

Požarni brambovci, 36 mož po številu z zastavo postavili so se pred mestno hišo ter šli potem v cerkev, spremljani z domačo godbo.

Ob 9. uri bila je slovesna maša. Po končani maši vrnejo se brambovci nazaj pred mestno hišo, kjer je bilo veliko občinstva. Načelnik ognjegascev stopi mej nje in jim čita:

Požara brambovci!

Vi namesto prisege obljubite na Boga vse-mogočnega, na svojo čast in poštenje, da bodete vselej zvesti in pokorni Nj. [velečastvu našemu presvetlemu gospodarju Franu Josipu I. po božji milosti cesarju avstrijskemu itd., da bodete Nj. vele-

s to-le, Stanko, ker si mi hotel deklico zvbati — jaz nisem vedel, da tebe ubijem. — Lastni oče je sina usmrtil!“ zadivjal je grozovito, strahovito stavec, izruval si pest belih las, spustil je po vetru ter si jih zopet ruval.

„Hotel sem danes z Jelico k tebi priti, da bi mi jo dal —“

„Jaz sem sam prišel, pa s sovražniki svojega sina, ubil sem ga, a Vasilij Jelico. — Tiho, niti ne šepetajte, car jadranskega morja umira. Vidite, da niti morje ne diha, tudi ono je tiho, ne gane se, kajti njegov kralj umira; stoprav jutri bo viharno, besno, grom bo udarjal in bliski bodo švigali in deca, od carja ostavljena, bo plakala. — Tiho, ne hodite sem, to je moje dete, moj Stanko in jaz sem Izmail iz jonskega morja. Od mrtvih ustali „strah“. — Mar nesem „strah“, ko lastno dete ubijem, sovražnike na-nj kličem, na svojega Stanka, ki se je za mater, za sestro maščeval in ljudi proganjaj? Jaz sem ga ubil, ko se je s to-le deklico na svatbo pripravljaj! — Vzemite me, povedite kamorkoli, več nečem živeti, ker bi še več zla učinil ropajoč po vaših okrajih, šel bi tja do Zadra in do Trsta. Izmail sem, na vašem morji sem šest ladij potopil in za to me že lahko obesite.“

(Dalje prih.)

častev čast in korist vselej podpirali, škodo in zlo pa odvirali in ustavljali; posebno pa obljubite, da bodete zvesto in pošteno po svoji najboljši moči, vesti in vednosti opravljali vam izročeno in prostovoljno prevzeto požarno brambovsko službo v Metliški občini, da bodete natanko in po vesti na vse strani, in pri vsaki priložnosti, naj si bode po dnevu ali po noči, o lepem ali grdem vremenu izpolnjevali dolžnosti, katere ste po predstoječih pravilih in po službenem redu prostovoljno že prejeli ali katere vam še pozneje poveljništvo naloži, da bodete svojemu poveljniku pokorni, da ga bodete spoštovali kakor mu gre, da bodete pridno in zvesto opravljali dela, katera vam bode izročal, da ga bodete na vso moč podpirali, da si bodete prizadevali, skrbeti za občinsko dobro, ter skrbeti, da se izkaže našemu društvu spoštovanje in poveljništvu pokorščina, in da bodete sploh v bratovski ljubavi stali čvrsto jeden za vse, in vsi za jednega, na korist in čast naše domovine.

Na to so vsi brambovci govorili sledeče besede: Kar se mi je zdaj bralo in kar sem dobro in natanko razumel, imam in hočem zvesto spolnjevati in to z obljubo namesto prisega potrdim. V to ime: „Pomozi Bog.“

Vsi brambovci so potem v znamenje storjene obljube v roko segli, pozneje pa v občinski pisarni storjeno obljubo še posebej podpisali.

Popoldne bil je izlet v mestni log, kjer je bilo skrbjeno za dobro vino, pivo in pečenko in kjer je bila lepa zabava do pozne noči.

V mestnem logu svirala je godba in bilo veliko napitnic. Prisotnih je bilo več c. kr. uradnikov tukajšnjih in iz bližnjega Črnomlja ki so ravno odhajajočega deželne sodnije svetnika g. Deva spremljali.

Ta svečanost mislim, da je jedina v deželi; zanimivala je vsacega prisotnega in bode ostala v najboljšim spominu.

Iz Zagorja 7 sept. (Požar.) Bali smo se kolere, a prišla je nad nas druga uima, ki ni zahtevala sicer toliko žrtev človeških, pač pa uničila mnogo premoženja. Danes ob 11. uri dopoldne, ko smo imeli že cel teden hujšo vročino, nego o sv. Jakobu, prestraši nas na jedenkrat plat zvona in gost dim valec se v celih gručah kvišku, naznanja nam požar. Ljudje večji del na polji, hiteli so trumoma vkupe in ravno tako so bili naši sosede iz Knežaka in Bača hitro na mestu. Poslopja petih gospodarjev bila so v trenutku v plamenu, ker so bile strehe vse s slamo krite, slama pa vsled vročine zadnjih dni suha in gorljiva kot smola. Neustrašeni in ne meneč se za velikansko vročino, stali so ljudje po gorečih strehah in ubranili, da se ni požar razširil, vkljub lahnemu vetru, ki je žugal celo vas upepeliti. Vendar je nesreča velika, tem večja, ker je zgorelo vse snopje in vsa krma, razven tega pa osemleten Vidmarjev deček, ki je baje tudi zažgal. Trije kmetje prišli so vsled požara skoro na beraško palico; živeli so že sedaj v revščini, pa sedaj bo pela še hujša, ker niso bili zavarovani. Četrti je sicer zavarovan za kakih 500 gl. a škode ima čez 2000 gl. Slovenci! z zaupanjem se obračamo s prošnjo do vas! vsak še tako majhen dar bo župnijski urad s hvaležnostjo sprejel. — Zagorcem pa h koncu nekaj v premislek! Tako se štejemo nekako za prebrisane, pa koliko jih je še, katerim so zavarovalnice deveta briga! Dalje: toliko imate delavnih in pripravnih močij in vender še ni v vasi požarne brambe. In kar mi je najbolj na srci: Zagorje, Knežak in Bač so tri vasi, ki leže skoro na kupu in štejejo do 400 hišnih števil, — in vender nimajo niti najmanjše brizgalnice. Da se zjedinijo vse tri vasi, napravile bi tudi brizgalnico z majhnimi stroški in požarna bramba bila bi tako mnogobrojna, da bi se lahko merila z marsikatero na Kranjskem. Zdromite se!

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Ravnatelj tukajšnje bolnice vladni svetnik prof. dr. Valenta, dobil je odpust na 3 tedne, ter je odpotoval v Inmost k zboru društva avstrijskih zdravnikov. Namestnikom primarja na porodniškem in ginekološkem oddelku imenoval je deželni odbor dr. V. Gregorič-a. Dr. Kaisersberger, premeščen je kot asistent na porodniški oddelek. — Umrl je g. Anton Centrih, glavni župnik in dekan v Rogatci, odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono, v 76. letu svoje dobe. — Provizorjem v Rogatci imenovan je tamonji kaplan g. Anton Vraz.

— (Premeščenje.) Polkovni zdravnik g. dr. Košmelj premeščen je od domačega pešpolka baron Kuhn k 7. lovskemu batalijonu v Beljak, kamor se je danes odpeljal.

— (Kegljanje društva „Slavec“) zaključilo se je včeraj zvečer ob 10. uri. Bilo je kegljanih 980 serij. Dobitki razdelili so se naslednje: I. dobitek IV., V. in VI. dobil je g. Jakob Zalaznik, II. g. Iv. Drol in III. g. Lipovšek.

— (Stuwer v Ljubljani.) Slavni dvorni pirotehnik g. Anton Stuwer z Dunaja priredi v nedeljo 12. t. m. na novem strelišči sijajen umeteljni ogenj, pri katerem bode svirala vojaška godba.

— (Izvestje o koleri.) Od 6. do 7. t. m. zopoludne v Trstu in okolici 8 oseb za kolero zbolelo, 2 umrli. — V Ricmanjih je kolera menda popolnem prenehala, ker so se dela za Hrpejsko železnico zopet pričela.

— (Utonil) je zadnje nedeljo 12 letni deček Dobravec iz Drage, ko se je pri Igu kopal v takozvanem grofovskem jezeru.

— (Vabilo.) Diletantski orkester iz Kranja (godbeni klub) priredi v soboto dne 11. septembra 1886 na vrtu gosp. Fr. Gregoriča na Krškem koncert, katerega čisti dohodek se bode porabil za napravo obleke revni Krški šolski mladini. Začetek točno ob 7^{1/2} uri zvečer. Ustopnina: 40 kr. za osobo; 1 gl. za rodbino (treh oseb). Pri neugodnem vremenu bode se zabava vršila v prostorih bralnega društva. Krško, meseca septembra 1886. Kranjski godbeni klub.

— (Premiranje konj) vršilo se je dne 6. t. m. na Vrhnikih. Premije za kobile z žrebetom so dobili: Josip Lenarčič z Vrhnik 40 gl.; Ignacij Gams iz Iške vasi 25 gl.; Ignacij Štefin iz Zaloga pri Postojini 20 gl.; Vincencij Ogorelec iz Škofeljce 20 gl.; Franjo Oven iz Podsmereke 15 gl.; Ignacij Marko Jelovšek z Vrhnik 10 gl.; Fran Seliškar iz Loga 10 gl. Srebrne državne svetinje so dobili: Anton Roter iz Podsmereke, Josip Lavrenčič iz Postojine, Josip Dekleva iz Postojine in Štefan Frlan iz Mirk pri Vrhnikih. Za mlade breje kobile: Ivan Jeraj iz Sinje Gorice 30 gl., Andrej Marinka iz Vnanjih Goric 20 gl., Josip Keršman iz Bevk 15 gl. Srebrno državno svetinjo: Jarnej Ber iz Sinje Gorice. Za jedno- in dveletna žrebeta: Fran Gregurka iz Sinje Gorice 10 gl., Avgust Gaspri iz Logatca 10 gl. Srebrno državno svetinjo: Josip Debevec iz Borovnice. Danes je bilo premiranje konj v št. Jarneji na Dolenjskem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lompalanka 9. septembra. Dvajset kilometrov takraj Sofije ustavljal se je spreved kneza in bilo je zadnje poslavljanje. Mutkurov in Gešov vrnila sta se v Sofijo opravljat poslove, regenti in drugi ministri spremljali so kneza dalje. Vožnja trajala vso noč. V Lompalanci vsprejela sta ga prefekt in vojaški poveljnik, stotnija Vidinskega polka izkazala mu vojaško čast. Tu govoril knez zadnje besede vojakom rekoč, da akoravno mora odpotovati, bode vender vedno Bolgar ostal in kakor vsak drug Bolgar, če treba, domovino branil. Pred odhodom v Vidin reklo je 18 odposlancev knezu, da bodo vedno nanj računili, ko bi deželi pretela nevarnost. Na avstrijski ladiji „Slava“ (? Ured.) pripeljal se je knez z regenti in ministri ob 5. uri popoldne v Vidin.

Carigrad 9. septembra. Porte okrožnica spominjajoč na zadnje dogodke na Bolgarskem zahteva, naj velesile, ker se knez Aleksander namerava odpovedati, potrebno store, da se prepreči tuje posredovanje na Bolgarskem.

Sofija 8. septembra. (Izvestje Havasovo.) Člani regentstva so Stambulov, Mutkurov in Karavelov. Novo ministerstvo pa je tako sestavljeno: Radoslavov predsedstvo, Stojlov pravosodstvo, Načević vnanje zadeve, Gešov finance, Ivančev pouk, Nikolajev vojno.

Sofija 8. septembra. Pri včerajšnjem posvetovanju ministrov bilo je soglasno mnenje, da treba pismenega odgovora Rusije o njeni bolgarski politiki. Ruski konzul obljubil je prepis došlega mu telegrama. Knez vsprejel dopoldne novo vlado in zastopnike vlastij. Popoldne ob 4. uri odpotoval je v Lompalanko. Spremljali so ga člani regentstva, ministri in mnogo občinstva. Posadka bila postavljena v špalir, častniki stali so nasproti palači. V pa-

lačni veži poslovil se je knez od mnogih oseb, mej kojimi so nekatere jokale. Konzuli, tudi ruski, bili prisotni. Knez korakal potem mimo častnikov ter slednje pozdravil, pri čemer ni bilo nikakersnega pojava in potem s Stambulovom sedel v voz, v katerem je stoječ in razoglav vsprejemal klice prebivalstva.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Razen tega so bile trgovcem izključljivo pridržane samo nekatere vrste finejšega in dragocenega blaga, na pr. trgovcem s specerijskim blagom: kava, sladkor, laško olje, fino dišavje, barvila itd. poleg faktorije in spedicije. Pri vseh vrstah blaga, katere v privilegijih neso bile izrečno trgovcem pridržane, dovoljena je bila trgovcem in kramarjem mala trgovina. Ker dvorni dekret z dne 20. februarja 1822 kramarjem tedaj, če so se izkazali s postavnim dovoljenjem, da smejo prodajati še drugo blago, kakor z naredbo z dne 12. junija 1789 jim odkazano, dovoljuje nadaljno trgovino s tistim, razvidi se, da so se trgovske pravice kramarjev v Kranjski mnogo dalje raztezale, nego v mnogih drugih provincijah. Vsak kramar dobil je konečno pravico do trgovine v polnem obsegu, ko se je izkazal, da se je trgovine redno naučil ter da ima za trgovca višje vrste potreben zaklad, dasi je trgovskemu stanu vender-le kot kramar utelovljen ostal (privilegij Graškega in Ljubljanskega trgovskega društva). To je posebno bilo uzrok, da kramarstvo v Kranjski obsega še dandanes najrazličnejše blago. Se ve, da to velja posebno v malih krajih po kmetih. Nahajajo se kramarije z mešanim blagom. kramarije s krojnim in z belim blagom, z lepotinami, kramarije s specerijskim in prekmorskim blagom, z olji, s tolsčami, svečami, mili; dalje se nahajajo tudi kramarije, katere prodajajo samo oblačila, potem take, ki imajo samo lepotnine in Nürnberško blago in nekaj blaga krojne trgovine; kramarij pa, katere bi prodajale samo v izkazu navedeno blago, ni najti. Kramarije te slednje vrste bi tudi ne mogle obstati, ker bi ne zadostovale potrebam prebivalstva. Če bi to malo trgovino, katera kupuje blago v večjih prodajalnicah zborničnega okraja, onemogočili, odtegnili bi mnogim osobam zaslužek in škodo bi trpele tudi večje prodajalnice.

Iz teh razlogov naj se kramarije obdržijo v njihovem dozdanjem obsegu, ker tako ugajajo potrebam prebivalstva.

Za slučaj, če bi se to ne moglo zgoditi, naj bi se iz izkaza „od branjevcev prodavano blago“ izbrisalo in se nadomestilo z „od trgovcev s krojnim blagom prodavano blago“.

Obrt prteninarjev, kateri bi prodajali samo v izkazu navedeno blago, se ne nahaja v zborničnem okraju; ravno tako tudi ni trgovcev, kateri bi se pečali samo s trgovino belega blaga. Trgovski obrt prteninarjev in trgovina z belim blagom bi bila na Kranjskem sicer samo v velikih mestih, in sicer v Ljubljani možna.

V izkazu blaga za trgovski obrt prteninarjev naj bi se še sprejelo: tkano in pleteno blago, posteljne odeje; v izkaz trgovine z belim blagom: narejeno perilo, životki (nedrci), podvleka, sukaneec (cvirn) in volna, svilene rokavice, platno, shirting, piqué i. dr.; iz izkaza za trgovino z belim blagom naj bi se izločilo; rokavice in fino platno ter svileno blago slabejše vrste.

Kar se tiče trgovine s krajnim blagom (vsakdanjim ali rokodelnim blagom), se omenja, da je izkaz mnogo pretesen ter ne ugaja zdanjim razmeram v zborničnem okraju. Trgovina s krojnim blagom, katera more ostati samo v glavnem mestu in v nekaterih mestih po deželi, obseza navadno vse blago trgovine z belim blagom ter trgovine prteninarjev ter ne more na deželi nikakor obstati brez teh dveh trgovskih kategorij. Z ozirom na to naj bi trgovina s krojnim blagom obsezala: tkanine od bombaževine, volne (tudi sukno), svilo in polusvilo, juto, polvolno, vse blago trgovine z belim blagom prteninarjev, prejo, sukanec, platneno blago, tkanine iz družih vlaknin in vlasij. Trgovine z lepotinami in z Nürnberškim blagom tudi skoro jedne brez druge ni misliti možno in primerno bi bilo, da se združita. V izkaz za trgovino z lepotinami naj bi se sprejelo: fine pletenine, pahaljice, palice, dišave, kadične, potovalne in lovske potrebščine, izdelki od morske pene in jantarja i. dr., izločili pa naj bi se izdelki od zlata in srebra.

Izkaz za trgovino z Nürnberškim blagom naj bi se dopolnil z naslednjimi rečmi: izdelki od cinka, gumija in kavčuka, od kokosa, ilovice, koščanca, trstovine in slame, tkanine, očala, strune in igličarski izdelki.

Iz izkaza za trgovino s surovinami naj bi se izbrisalo: moka, usnje, lim, apno in cement, sprejelo pa naj bi se v izkaz: krompir, slama, seno, posušeno sadje.

Pri tem se mora poudarjati, da se ti izkazi ne morejo zmatrati popolnimi, da pa se vendar lahko rabijo kot podstava pri odločbah političnih oblastev, če nastanejo dvojbe o obsegu obrtnih pravic.

Odsek stavi torej predlog:

Zbornica naj izreče svoje mnenje v zmislu tega poročila.

Predlog vse sprejme.

IV. G. zbornični svetnik M. Pakič poroča o prošnji občine Gora za preložitve semnja od prvega ponedeljka po 5. avgustu na dan 5. avgusta vsakega leta. Občina Gora utemeljuje prošnjo s tem, da je ob istem času v Ribnici, na Travi in v Vrbovcih somenj, kar je na škodo krajem, kateri imajo ob enem somenj; na 5. dan avgusta pa ima Gora, kakor tudi bližnje vasi domač praznik, kar je za udeleževanje pri semnji ugodno. Z ozirom na to in ker nobena opravičena občina ni ugovarjala tej preložitvi semnja, stavi odsek predlog:

Slavna zbornica naj to prošnjo priporoča.

Predlog se vsprejme. (Dalje prih.)

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrpu, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoji in franko dobi od pisatelja bivšega deželnoobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38-17)

Tujci:

8. septembra.

Pri stenu: Fischer z Dunaja. — Barsiloi, Slobe, Schleimer iz Trsta. — pl. Tasch iz Celovca. — Gödl, Epstein z Dunaja. — Schwarz Musina iz Gorice. — Kronfeld z Dunaja

Pri vseh: Salvari iz Gradca. — Bertagnoli z Dunaja. — Mechora iz Rudolfovega. — Klein iz Prage. — pl. Porenta, de Vielli iz Trsta.

Tržne cene v Ljublija

dné 7. septembra t. l.

Pšenica, hk. l.	6.34	Špeh povojen, kgr.	72
Rež	5.04	Surovo maslo	7
Jemen	4.06	Jajce, jedno	25
Oves	2.76	Mleko, liter	8
Aida	4.23	Goveje meso, kgr.	64
Proso	4.55	Telečje	44
Koruzza	4.71	Svinjsko	56
Kroupir	2.31	Koštrunovo	32
Leča	9	Pišnec	45
Grab	9	Golob	17
Fižol	10	Seno, 100 fl.	31
Maslo	56	Slama	248
Mas	72	Drva trda, 4 met.	620
Špeh frišen	64	„ mehka	4

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. sept.	7. zjutraj	739.38 mm.	15.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	738.06 mm.	25.4° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	737.84 mm.	18.4° C	sl. zah.	jas.	
8. sept.	7. zjutraj	737.82 mm.	14.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	736.22 mm.	25.6° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	735.86 mm.	18.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 19.7° in 18.6°, za 4.2° in 3.3° nad normalom

Dunajska borza

dné 9. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	—	kr.
Srebrna renta	85		40	
Zlata renta	119		20	
5% marena renta	102		0	
Akcije narodne banke	84			
Kreditne akcije	27			
London	125		85	
Srebro	9		97 1/2	
Napol.	5		94	
C. kr. cekini	61		67 1/2	
Nemške marke	250	gld.	132	50
4% državne srečke iz l. 1864	100	gld.	1.9	25
Državne srečke iz l. 1864	107		55	
Ogrska zlata renta 4%	94		70	
Ogrska papirna renta 5%	105		50	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100	gld.	118	75
Dunava r. g. srečke 5%	124		50	
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	98		80	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100		177	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	10		19	60
Kreditne srečke	120		112	
Rudolfove srečke	170	gld.	a. v.	
Akcije anglo-avstr. banke				
Tramway-društ. velj.				

Dijaki

se vzemajo v stanovanje in hrano. (657-2)

Cesarja Jožefa trg št. 2, I. nadstropje.

Dijaki

vsprejmejo se v prijazno stanovanje in dobro hrano na Sv. Petra cesti št. 13 v Ljubljani. (641-3)

Otresena jabelka za mošt,

debela in drobna, v večjih količinah, se kupujejo. — Oddajajo naj se od 18. septembra na vseh postajah od Ljubljane do Trbiža. — Ponudbe, če le mogoče, za cele vagonne. — Skupovalci se vsprejmejo. (645-5)

ALOJZIJ MAYER v Šiški pri Ljubljani.

V elegantnej obliki pripravila po cenah
VIZITNICE
 „Narodna Tiskarna“
 v Ljubljani.

Brnsko blago.

Proti gotovini ali poštne mu povzetju pošilja blago za zimsko obleko za gld. 4-1/2 in v šje, vse po jako rizičnih cenah, samo tovarniška zaloga za sukno (610-6)

FRIDERIK BRUNNER,
 v Brnu, Frölichergasse 3.

Uzorec se pošljejo franco na ogled, bogato preskrbljena zbirka uzorov za gospode krojače nefrankovano.

Prva Brnska manufaktura sukna in razpošiljalnica kurentnega blaga

FILIPA TICHOU v Brnu, Gopodske ulice št. 13

razpošilja proti poštne mu povzetju:

- I. Brnsko sukno iz popolnem čiste volne, za jesenske in zimske obleke, 3-10-3-20 metra dolgo, za popolnem moško obleko, gld. 4.75, 7-9 a. v.
- II. Ogrtači, 2-10 metra dolgo, v vseh barvah, gld. 6-7.50 a. v.
- III. Jesenske in zimske hlače, 1-20 metra dolgo, gld. 2-2.50 a. v.
- IV. Manufakturnega in kurentnega blaga imam v veliki izbori v zalogi in se na željo pošljejo ceniki in uzorci vsega blaga franko. (611-6)

V najem dadó se pod jako ugodnimi pogoji

primerni prostori

za vsakovrstno kupčijo s stanovanjem vred. — Daljše poizvedbe pri gosp. Janezu Kumer-ji v Idriji h. št. 112. (654-2)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem osiane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri prečah in ošivih lasih. Uspeh po večkratnem mečem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenih po 1 gld. 50 kr. in v steklenih za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri Trstu Peter Svecovič, Na Št. 13; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Rebi lekar C. Šilhan; v Celji Fed. Polli; v Mariboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki naraja neznost, belino in občutno telesa, odstranjuje pege in lise — cena 85 kr.

NI sleparija! (701-14)

Razpošiljalnica BERNHARDA TICHOU v BRNU, Zelny trh šte. 18

razpošilja po poštne mu povzetju: (620-3)

Žensko sukno, iz čiste volne, v vseh modnih barvah, 10 metrov za popolno obleko, 100 cm. široko. Gld. 8.—	Zimski niger-loden, najnovejše in najtrajnejše za ženske obleke, 100 cm. široko. 10 metr. gld. 5.50.	Indijski foule, pol volna, v vseh mogočih barvah, za celo obleko, 100 cm. široko. 10 metr. gld. 4.50.	Volnen rips, 60 cm. širok, 10 metr. gld. 3.40. Kašmir, pol volna, 100 cm. široko. 10 metr. gld. 4.—	Črni terno, 100 cm. širok, ki je prej veljal 60 kr., prodajam, dokler ga je kaj v zalogi, 10 metr. gld. 4.50.
Barhant za obleko, lepi uzorci, ki se sme prati, v ostankih od 10 do 11 metrov, 60 cm. širok, za obleko. Gld. 3.50.	Valerie-flanela, pol volna, najnovejši modni uzorci, najboljšje za zimsko obleko, 60 cm. širok. 10 metr. gld. 4.—	Domače platno, 1 kos 1/4 širok gld. 4.— 1 " 3/4 " " 5.— King-tkanina, boljša, kakor prejnato platno, 1 kos 30 vatlov, celo. Gld. 5.80.	OXFORD, sme se prati, najboljšje baže, 1 kos 29 vatl., cel. Gld. 4.50.	I rips-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odej in 1 nam. prta. Gld. 4.50.
Brnsko volneno blago za obleke, palmerston, harlein, mandarine, za zimske sukaje in ogrtače, kakor tudi tüfel, loden, peruvienne, dosking, v odreskih za celo obleko in suknje, za polovico cene.	Velika zaloga tkanih naglavnih robcev, v vseh barvah, 1 kom. 1/4 velik, gld. 1.70. Ženski tailles ali tkani ženski jopiči, 1 kom. največje vrste gld. 2.30.	Kanafas, 1 kos feigl gld. 4.80. 1 " rudeč " 5.20.	Partija volnenih ogrinjal za dame, 1/4 dolgi, v vseh gladkih barvah, kakor tudi pisani, poprej gld. 4.50, sedaj za ničevno ceno gld. 2.—	1 ljute-garnitura, 2 post. odeji in 1 prt. Gld. 3.50.

Prodajalcem na drobno dá se 5% rabata.

Uzorec in ceniki zastoj in franko.